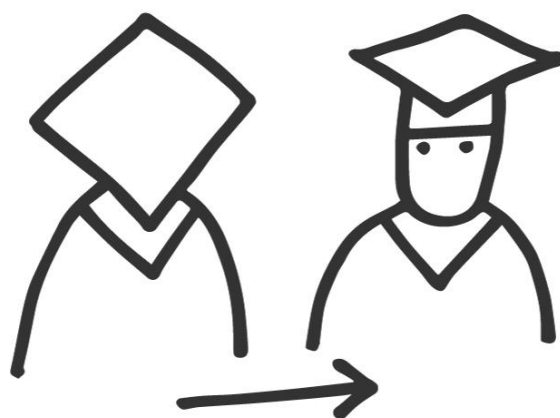

PROGRAMUL DE COOPERARE ELVEȚIANO-ROMÂN
SWISS-ROMANIAN COOPERATION PROGRAMME

COALIȚIA PENTRU UNIVERSITĂȚI CURATE

RAPORTUL INTEGRITĂȚII UNIVERSITARE DIN ROMÂNIA

SOCIETATEA ACADEMICĂ DIN ROMÂNIA (SAR)

Alina Mungiu-Pippidi

Marius Diaconescu, Andreea Petruț, Vlad Cherecheș

BUCUREȘTI, 2016

Schimbarea mediului universitar prin implicarea studenților și schimbul de bune practici

Proiect co-finanțat printr-un grant din partea Elveției prin intermediul Contribuției Elvețiene pentru Uniunea Europeană extinsă.

www.sar.org.ro

www.anosr.ro

www.vss-unes.ch

RAPORTUL INTEGRITĂȚII UNIVERSITARE DIN ROMÂNIA

CONCEPT ȘI MOTIVAȚIE

Coaliția pentru Universități Curate (CUC) este un demers de monitorizare a integrității și a bunei guvernări în universități, ajuns în prezent la a III-a ediție, fiind un concept dezvoltat și implementat de către Societatea Academică din România (SAR) pentru prima dată în România și devenit sursă de inspirație pentru experți și organizații din toată lumea.

Prima ediție a proiectului¹ s-a desfășurat în perioada octombrie 2007-mai 2008 și a presupus evaluarea a 42 de universități de stat din întreaga țară, evaluarea realizându-se cu evaluatori externi, în baza unei metodologii testate în faza pilot a proiectului. Studiul realizat de CUC privind integritatea din sistemul universitar românesc a fost citat în Raportul Comisiei Europene din cadrul mecanismului de Verificare și Cooperare ² din anul 2009. Articolul academic intitulat “Civil Society and Control of Corruption: Assessing the Governance of Romanian Public Universities”, rezultat în urma proiectului, a fost publicat de jurnalul ISI Education and Development din Oxford. Inițiativa civică și articolul au fost ulterior citate și promovate de diferite organizații de la nivel european și mondial, precum: Banca Mondială³, International Institute for Educational Planning (IIEP-UNESCO), Social Science Research Network⁴, Times Higher Education⁵, Global Corruption Report⁶. Metodologia de evaluare a universităților elaborată de Alina Mungiu-Pippidi a devenit ulterior obiect de studiu la nivelul Băncii Mondiale și UNDP Governance Institute, dar și la nivel de doctorat în cadrul Universității din Amsterdam.

¹ Prima ediție CUC (2007,2008), <http://sar.org.ro/coalitia-pentru-universitati-curate/>

² Raportul Comisiei Europene din cadrul Mecanismului de Verificare și Cooperare, 2009, disponibil la <http://sar.org.ro/wp-content/uploads/2016/02/RAPORT-SAR-2016.pdf>

³ Salmi J. 2010, Combating Corruption in Tertiary Education, disponibil la <http://goo.gl/hwn8ZD>

⁴ Pippidi A. 2011, Civil Society and Control of Corruption: Assessing the Governance of Romanian Public Universities, disponibil la https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1790062

⁵ Times Higher Education. 2013. Corruption in higher education, disponibil la <http://goo.gl/8YNA45>

⁶ Transparency International. 2013. Global Corruption Report: Education, disponibil la <http://goo.gl/V2mnOo>

Cea de-a doua ediție a proiectului⁷ a reprezentat o continuare a activităților Coaliției pentru Universități Curate din 2009. Topul Integrității a fost lansat în martie/aprilie 2010 fiind bazat mai ales pe evaluarea evoluției universităților și a felului în care au implementat recomandările ediției anterioare.

În anul 2011 a fost adoptată prin asumarea răspunderii guvernului o nouă lege a educației naționale. Aceasta aducea progrese în domeniul integrității, astfel încât scopul CUC părea atins.

După cinci ani și peste o sută de modificări ale acestei legi prin ordonanțe, integritatea academică pare din nou un ideal de neatins, scandalul lucrărilor scrise de pușcăriași sau plagiatul lui Victor Ponta generând multe titluri în presa internațională. România a produs din 1990 până în prezent aproximativ 67.000 de doctori în științe, de trei ori mai mulți decât numărul de lucrări ISI publicate, comparativ cu un raport de unu la unu în Bulgaria. Tendința nu e pozitivă⁸, deși în urma scandalurilor, numărul de titluri acordate a scăzut.

Cea de-a treia ediție a Coaliției pentru Universități Curate⁹ face parte din proiectul „Schimbarea mediului universitar prin implicarea studenților și schimbul de bune practici”, o parte a activităților acestuia fiind co-finanțate **printr-un grant din partea Elveției prin intermediul Contribuției Elvețiene pentru Uniunea Europeană extinsă**. Proiectul presupune transmiterea de bune practici între asociațiile studențești din Elveția și România – Alianța Națională a Organizațiilor Studențești din România (ANOSR) și Uniunea Națională a Studenților din Elveția (VSS-UNES-USU).

METODOLOGIE

Orice concept bine definit în domeniul științelor sociale este măsurabil. **Corupția în educație este definită de UNESCO ca abuz de autoritate pentru profit personal care conduce la vicierea echității, integrității sau accesului la educație.**¹⁰

Controlul corupției în domeniul educației publice este definit în contextul acestui raport drept capacitatea de a preveni și controla abaterile de la accesul universal la educație și integritatea academică și administrativă universitară prin utilizarea

⁷ A doua ediție a Coaliției pentru Universități Curate (2010) - <http://sar.org.ro/coalitia-pentru-universitati-curate-ii/>

⁸ Bechir M.2016, disponibil la <http://cursdeguvernare.ro/exlusivitate-romania-doctoratelor-spectaculosul-avant-si-brusca-decadere-a-unei-industrii-business-to-business-intre-pliticieni-si-universitati.html>

⁹ A treia ediție a Coaliției pentru Universități Curate (2015-2016)- <http://sar.org.ro/schimbarea-mediului-universitar-prin-implicarea-studentilor-si-schimbul-de-bune-practici/>

¹⁰ Hallak, J.; Poisson, M. 2002. Ethics and corruption in education. Results from the Expert Workshop held at the IIEP. Paris, 28-29 November 2001. IIEP. Observation programme. Policy Forum No. 15. Paris: IIEP-UNESCO.

insuficientă, inadecvată sau neetică a autorității didactice sau administrative conferite de legi, regulamente și buna practică universitară.

Pentru realizarea monitorizării integrității universităților și a clasificării acestora a fost utilizată o metodologie testată în prealabil în cele două ediții anterioare ale proiectului CUC. Actualizarea metodologiei a fost realizată în urma unor focus-grupuri la care au participat profesori, studenți, experți în domeniul politicilor educaționale și jurnaliști. Aceștia au analizat principalele probleme ale sistemului universitar din România, dar și impactul avut de noua Lege a Educației Naționale nr.1/2011 asupra politicilor de bună guvernare și performanță din domeniul învățământului superior. Astfel, metodologia CUC 3 păstrează clasificarea problemelor de integritate stabilită de experții în domeniu, utilizată și în primele două ediții ale exercițiului de evaluare. Pe lângă aspectele care vizează integritatea academică, în acest an, o parte importantă a punctajului final a fost constituită de componenta performanței, urmărindu-se calificarea și output-ul așteptat de la profesorii universitari în materie de cercetare. La acestea se adaugă și un capitol care vizează politicile antidiscriminare ale universităților, acest ultim aspect nefiind luat în considerare în construirea scorului final:

Capitolul 1. Transparență și corectitudine administrativă

Capitolul 2: Corectitudine academică

Capitolul 3: Calitatea guvernanței

Capitolul 4: Management financiar

Capitolul 5: Meritocrație

Capitolul 6: Antidiscriminare

Evaluarea universităților s-a desfășurat în trei etape.

1. În primă fază au fost colectate prin intermediul Legii 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public o serie de documente care vizează activitatea universităților, au fost analizate paginile web ale acestora, dar și comunicatele Direcției Naționale Anticorupție, Curții de Conturi și Agenției Naționale de Integritate.
2. În cea de-a doua etapă, echipe mixte de evaluatori – seniori (cadre didactice universitare sau experți) și studenți – au vizitat fiecare universitate și au organizat întâlniri cu principalii actori din cadrul acestora: reprezentanți ai conducerii, sindicate, cadre didactice, organizații studentești și studenți.
3. În cea de-a treia etapă a fost calculat scorul citărilor prezente pe Google Academic folosind soft-ul „Publish or Perish”. Au fost create medii pentru fiecare ramură de

știință și per universitate din numărul de citatele ale îndrumătorilor de doctorat/capita.

Integritatea academică a fost evaluată pentru ultimii patru ani (2012-2016) în patruzeci și opt de universități publice din totalul de cincizeci și șase, nefiind incluse universitățile de artă, deoarece aplicarea aceluiași criterii de evaluare era imposibilă. În clasamentul final am inclus și scorurile îndrumătorilor de doctorat/capita. Astfel, acele universități în care nu sunt organizate studii doctorale nu se regăsesc în cadrul acestuia: Universitatea “Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, Academia Forțelor Aeriene “Henri Coandă” din Brașov, Academia Forțelor Terestre “Nicolae Bălcescu” din Sibiu și Academia Navală “Mircea cel Bătrân” din Constanța.

Capitolul 1. Transparență și corectitudine administrativă

Respectarea principiului transparenței, prin punerea la dispoziție a informațiilor de interes public, atât comunității universitare, cât și publicului larg reprezintă o condiție esențială pentru o instituție publică bine-governată. În cadrul acestui capitol am testat mecanismele democratice prin care universitățile trebuie să ofere acces la informații cu privire la activitatea desfășurată oricărui cetățean interesat. Legea 544/2001 privind liberul acces la informații de interes public a fost principalul instrument utilizat pentru acest exercițiu. În primă fază, prin aplicația SAR “la statul la întrebări”, universităților evaluate le-au fost solicitate prin e-mail douăzeci și opt de documente care ulterior au stat la baza celorlalte etape ale cercetării. Universitățile care nu au răspuns solicitărilor transmise pe adresele de e-mail, le-au fost retransmise în format fizic. Astfel, au fost solicitate următoarele documente și informații:

1. Persoana abilitată cu rezolvarea cererilor de informație publică în conformitate cu Legea 544/2001;
2. Lista cu informațiile publice din oficiu ale fiecărei universități;
3. Contractul colectiv de muncă;
4. Regulamentul de ordine interioară;
5. Carta Universitară;
6. Codul de Etică și deontologie universitară;
7. Regulamentele de alegeri pentru structurile și funcțiile de conducere (cadre didactice și studenți);
8. Codul drepturilor și obligațiilor studenților la nivel de universitate;
9. Regulamentul privind activitatea profesională a studenților;
10. Actele care reglementează soluționarea sesizărilor privind neregulile din universitate;

11. Regulamentul de desfășurare a examenelor de admitere, licență, disertație, doctorat;
12. Rapoartele de activitate pentru anii 2012-2014;
13. Planurile strategice/operationale pentru anii 2012-2014;
14. Bugetele de venituri și cheltuieli ale universității pentru anii 2012-2015 împreună cu procesele verbale ale ședințelor organismului care a aprobat bugetele respective;
15. Organigrama (didactică și tehnico-administrativă);
16. Statele de funcții pentru anul universitar 2014/2015;
17. Rezultatele ultimei evaluări pentru anul universitar 2014-2015 a cursurilor/profesorilor efectuată de către studenți;
18. Raportul privind respectarea prevederilor Codului Drepturilor Studenților pentru anii universitari 2013-2014 și 2014-2015;
19. Raportul anual de activitate al Comisiei de Etică pentru perioada 2012-2014, precum și componența comisiei respective;
20. Numărul studenților înscriși și numărul absolvenților din ultimii patru ani la doctorat, respectiv studii postuniversitare;
21. Lista achizițiilor din anii 2012-2015 cu valoare mai mare de 10.000 de euro (fără TVA), cu indicarea sursei de finanțare și a firmei contractante;
22. Declarațiile de avere și declarațiile de conflict de interese pentru personalul cu funcții de conducere pentru perioada 2012-2014 (Rector, Prorectori, Președintele Senatului, Decani, Directori de Departamente, Directorul CSUD, Directorul General Administrativ și șefii tuturor structurilor din universitate);
23. Lista sancțiunilor din ultimii doi ani pe probleme de etică (plagiat, discriminare, hărțuire sexuală etc.), cu precizarea organului care a emis sancțiunea și a faptei incriminate, precum și a cazurilor în care s-a aplicat Legea 571/2004;
24. Lista proceselor cu angajații, studenții sau terțe părți pierdute de universitate, precum și cazurile în care s-a dispus urmărirea penală sau trimiterea în judecată de către Parchet, cu indicarea cazurilor în care rechizitoriul a fost înaintat de către DNA, în ultimii 3 ani;
25. Lista completă a granturilor/proiectelor câștigate de Universitate în ultimii 3 ani, cu indicarea titlului grantului, a codului de referință, numele finanțatorului sau al programului și valoarea alocată universității;
26. Lista de brevete/invenții internaționale și lucrări publicate în reviste cotate ISI din anul precedent (2014);

27. Numărul posturilor didactice vacante scoase la concurs, lista candidaților înscriși și lista celor admiși în ultimii 3 ani;
28. Lista angajaților universității care au depus declarații pe proprie răspundere, conform legii, cu numerele de înregistrare aferente, privind colaborarea cu Securitatea sub formă de poliție politică.

Documentele primite de la universitățile care au răspuns solicitării SAR pot fi accesate pe platforma România Curată prin logarea în aplicația SAR “la statul la întrebări”¹¹.

Capitolul 2: Corectitudine academică

În cel de-al doilea capitol de analiză, echipele de evaluatori au oferit răspunsuri la întrebarea generică: “În ce măsură se oferă garanția corectitudinii procesului academic, astfel încât să putem în mod rezonabil presupune (lăsând deoparte excepțiile) că notele și diplomele acestei universități chiar reflectă cunoștințele acumulate de studenți?”

Au fost evaluate aspecte precum existența regulilor și procedurilor de prevenire, combatere, sesizare și sancțiune a plagiatului, copiatului și fraudei academice, dacă acestea funcționează și înregistrează rezultate în practică. Astfel, s-a urmărit dacă:

1. universitățile oferă cursuri sau tutoriale online de scriere academică pentru studenți și doctoranzi;
2. există ghiduri de scriere pentru licențe și doctorate afișate vizibil;
3. Codul de Etică este clar cu articole explicite vizând plagiatul, copiatul, fraudă academică și mecanisme de sesizare și sancțiuni ale acestora și dacă documentul a fost prelucrat cu studenții care sunt la curent cu ce e permis și ce nu e permis;
4. există un mecanism clar de raportare a plagiatului care a fost folosit măcar o singură dată cu succes;
5. semnalările din presă, spre exemplu cele referitoare la coordonarea lucrărilor științifice ale deținuților sau plagiatele oamenilor politici girate de universitate, au fost urmate de măsuri și sancțiuni clare;
6. lucrările de licență, masterat și doctorat sunt verificate împotriva plagiatului, iar accesul la aceste lucrări este public.

Capitolul 3: Calitatea guvernantei

Indicatorii care au stat la baza evaluării calității guvernantei în cel de-al treilea capitol au fost: concursurile trucate, nepotismul, cazurile de corupție, abuz sau încălcare a

¹¹ Aplicația SAR “la statul la întrebări”, disponibilă la- <http://www.romaniacurata.ro/ia-statul-la-intrebări/#viewRequests>.

legislației, relația universităților cu studenții și respectarea drepturilor acestora în procesul educațional și decizional, democrația universitară, politizarea.

Pentru colectarea acestor date s-a urmărit dacă:

1. sistemul de selecție și avansare în carieră la nivelul cadrelor didactice este unul meritocratic, competitiv, deschis oricui;
2. există încălcări ale meritocrației care au la bază relații de rudenie sau alianță;
3. există procese pierdute de universitate sau plângeri penale în curs de soluționare cu impact negativ asupra imaginii sau bugetului universității;
4. există și a fost folosit măcar o dată cu succes în ultimii doi ani un mecanism administrativ de sesizare a corupției și sancționare a ei;
5. cadrele de conducere ale universității sunt membri marcanți ai unor partide politice (parlamentari actuali, șefi de filială de partid);
6. există Contractul Colectiv de Muncă la nivel de universitate, este respectat, reprezentantul sindicatului este invitat în Consiliul de Administrație, sindicatul fiind considerat un partener în luarea deciziilor;
7. titularii de curs își țin orele, iar evaluările cadrelor didactice de către studenți sunt comunicate acestora și au efecte asupra performanței și evaluării cadrelor didactice;
8. hărțuirea sexuală e definită explicit în codul de etică cu existența unui mecanism de protecție pentru cine sesizează;
9. există un Statut Universitar al Studentului - Codul Drepturilor și Obligațiilor Studentului, în concordanță cu cel național, studenții sunt reprezentați în comisiile de suport, iar organizațiile studențești sunt recunoscute formal și nu există de presiuni asupra acestora din partea conducerii;
10. alegerile pentru funcțiile și structurile de conducere au fost corecte, disputate între mai mulți candidați și transparente, oferind șanse egale tuturor candidaților și posibilitatea comunității academice de a dezbate pregătirea și ofertele candidaților.

Capitolul 4: Corectitudine financiară

Acest capitol a urmărit practicile managementului financiar pentru fiecare universitate, analizându-se procesul de realizare al achizițiilor publice și declarațiile de avere ale persoanelor aflate la conducerea universităților.

Evaluatorii au verificat dacă:

1. anunțurile de achiziții și anunțurile de atribuire sunt publicate pe site-ul Sistemului Electronic de Achiziții Publice (SEAP) sau pe cel al universității;
2. universitatea este „capturată”, existând firme favorite care, în absența contractelor cadru pe mai mulți ani, câștigă peste 50 la sută din achiziții per categorie de cheltuieli;
3. achizițiile sunt derulate în conformitate cu legislația și bunele practici (au fost verificate prin sondaj documentele aferente, spre exemplu derularea cererilor de oferte, licitații);
4. declarațiile de avere arată o mare diferență între conducătorii universității și restul populației universitare;
5. declarațiile de avere coroborate cu cele de interese arată o situație justificabilă la nivel mediu pe universitate sau ridică suspiciuni de guvernare în interes personal;
6. rectorul sau prorectorii universității au norme cumulate pe proiecte.

Capitolul 5: Meritocrație

Ultimul capitol inclus în scorul final s-a bazat pe evaluarea performanței universităților, fiind urmărite calificarea și output-ul așteptat de la profesori universitari în materie de cercetare. A fost calculat scorul citărilor Google Academic folosind soft-ul „Publish or Perish”. Au fost create medii pentru fiecare ramură de știință și per universitate din numărul de citatele ale îndrumătorilor de doctorat/capita.

În cadrul acestui proces nu au fost evaluate acele universități în care nu se organizează studii doctorale: Universitatea “Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, Academia Forțelor Aeriene “Henri Coandă” din Brașov, Academia Forțelor Terestre “Nicolae Bălcescu” din Sibiu și Academia Navală “Mircea cel Bătrân” din Constanța. Au fost numărate citările pentru trei mii șapte sute opt zeci (3.780) coordonatori de doctorat din patruzeci și patru de universități publice.

Capitolul 6: Antidiscriminare

În ceea ce privește componenta antidiscriminării, evaluatorii au urmărit dacă:

1. există facilități și infrastructură corespunzătoare pentru studenții cu dizabilități (acces la spații corespunzătoare, materiale didactice/evaluare corespunzătoare);
2. există metodologii și instrumente pentru sesizări referitoare la discriminare;
3. există politici/strategii/măsuri de prevenire și combatere a discriminării în cadrul universității;

4. universitatea a fost reclamată pentru cazuri de discriminare (pe orice criteriu) în ultimii 4 ani.

Punctaje și scoruri

Scorurile pe categorie au fost validate în două ședințe de comparare la care au participat atât evaluatorii, cât și membrii coaliției pentru a se evita rezultate părtinitoare. După validare, scorurile fiecărei universități per categorie au fost grupate ierarhic pe fiecare categorie și combinate într-un scor final după cum urmează.

Punctajul maxim al fiecărei categorii din chestionar (de exemplu, corectitudine academică) **fiind construit prin însumarea regulilor de protecție și practicilor pozitive** (astfel încât maximul reprezintă totodată buna reglementare *de iure* și *de facto*, de exemplu există un cod de etică comprehensiv, o comisie activă, cazuri rezolvate prompt și transparent, etc.) **a fost considerat reperul (benchmark) pentru performanța individuală pe universitate, din care punctajul individual final a fost construit ca procent.** Scorul final la corectitudine academică reprezintă procentul din benchmark realizat de universitate.

Am procedat la fel pentru toate cele patru categorii din chestionar, cu rezultatul a patru scoruri de la 0 la 100.

Acestor categorii li s-a adăugat a cincea – **meritocrația** – definită drept **numărul de citate pe cap de îndrumător de teză de doctorat per universitate.** Alegerea nu a fost întâmplătoare. Studiul CUC1, publicat de *Education and Development*, a arătat existența unei corelații între integritate și performanță. **În funcție de nivelul de meritocrație, o universitate ar trebui să aibă nu doar cea mai bună medie per capita, dar și cea mai mică dispersie (diferență între citatele îndrumătorilor).**

Numărul maxim de citate obținut, puțin sub 400, de către Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, a devenit benchmark pentru celelalte universități și a fost folosit pentru a socoti procentajul lor din acest maxim total posibil, rezultând al cincilea scor de la 0 la 100.

Scorul nostru prefinal 0-100 este media simplă a acestor cinci categorii – două

administrative, una financiară și două referitoare la practicile academice – divizată pentru simplificarea lecturii prin zece, astfel:

SCOR FINAL = MEDIA (% Transparență + % Corectitudine Academică +% Calitate Guvernanță + % Corectitudine financiară + % Meritocrație)/ 10

Limite metodologice

Principala provocare a prezentei metodologii o reprezintă natura ascunsă a fenomenului corupției. **Din acest motiv, urmând metodologia generală dezvoltată de Mungiu-Pippidi¹² această investigație nu măsoară corupția din universități, ci capacitatea de a asigura integritatea procesului de educație, cu alte cuvinte, controlul corupției. Un scor de cinci nu reflectă doar o universitate de cinci, ci capacitatea de a asigura doar cincizeci la sută din integritatea indispensabilă unei educații de calitate. Practic înseamnă că unul din două doctorate riscă să fie plagiat, una din două licențe să fie copiată, și așa mai departe.**

Subiectivitatea evaluatorilor rămâne o limită validă. Pentru a reduce acest efect, în cadrul proiectului au fost realizate două sesiuni de training la care au participat atât evaluatorii seniori, cât și studenții. În prima sesiune au fost stabilite criteriile exacte de punctare pentru fiecare categorie. A doua sesiune a avut drept obiectiv calibrarea punctajelor. Aceasta s-a desfășurat într-o sesiune comună de prezentare a rezultatelor individuale care a permis compararea experiențelor individuale, fapt ce a rezultat în construirea unei imagini consecvente asupra evaluărilor. De asemenea, acestea au fost revizuite de membrii coaliției și experți în domeniu astfel încât să rezulte punctaje și scoruri valide și fiabile.

Este important de menționat că evaluarea a fost realizată pentru ultimii patru ani (2012-2016) și nu pentru conducerile actuale (acolo unde au fost alese persoane noi în funcții).

Scorul meritocrației aduce un element permanent, întrucât însumează performanța școlilor doctorale pe întreg ciclul de viață a universității. Din acest motiv ponderarea cu acest scor echilibrează incidentele recente precum vizitele DNA, etc.

¹² Mungiu-Pippidi, A., & Dusu, A. E. (2011). Civil society and control of corruption: Assessing governance of Romanian public universities. *International Journal of Educational Development*, 31(5), 532-546.; Mungiu-Pippidi, A. (2015). *The quest for good governance: how societies develop control of corruption*. Cambridge University Press; http://anticorrp.eu/wp-content/uploads/2015/10/ACRVolume3_Ch8_Crime.pdf#page=9

1. Transparență de 8

O prezentare succintă, pe capitole (vezi **Figura 1 și 2**), a rezultatelor evaluării arată că universitățile satisfac în proporție de aproximativ optzeci la sută criteriul transparenței, cu 36 de universități peste medie și douăsprezece sub medie. Acesta este cel mai satisfăcător dintre toate criteriile, atât în ceea ce privește răspunsul la solicitările transmise prin Legea 544/2001, cât și la analiza website-urilor realizată separat de către ANOSR. Conformitatea cu regulamentele legale și răspunsurile la chestionar oferă o imagine incompletă, unele universități deținând ample detalii de interes pentru studenți, dar evită să posteze declarațiile de avere (un punct nevralgic), achizițiile sau concursurile pentru posturile vacante.

Dincolo de scorul cumulat la toate acestea, website-ul UMF Cluj iese în evidență nu din punct de vedere al conformității, dar este cel mai substanțial, publicând în mod eficient informații sensibile, de la concursuri la achiziții. La polul opus se află universități precum Petrol și Gaze, UNEFS, SNSPA, Poli Timișoara, care ascund informațiile sau nu răspund deloc la cereri prin Legea 544.

Figura 1: Scor mediu per categorie

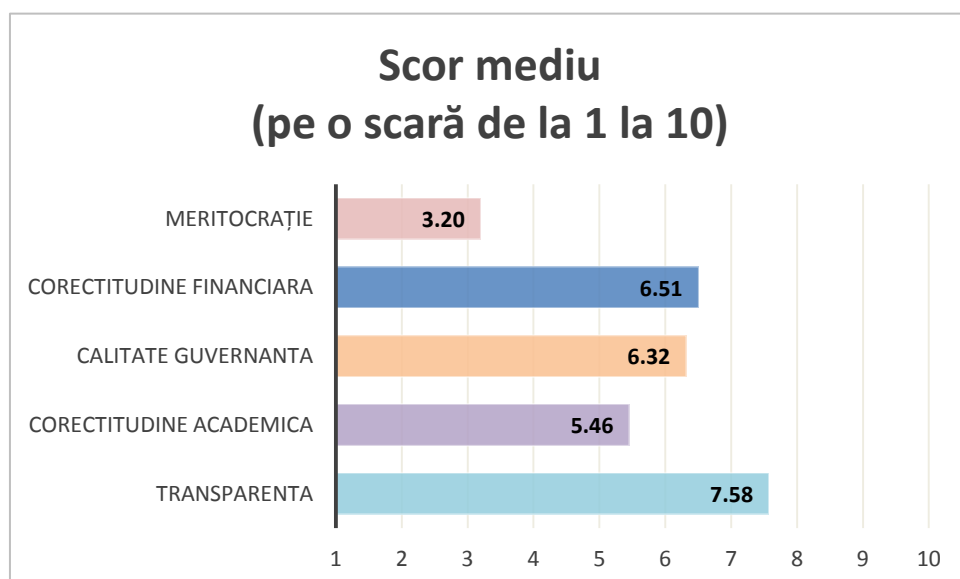
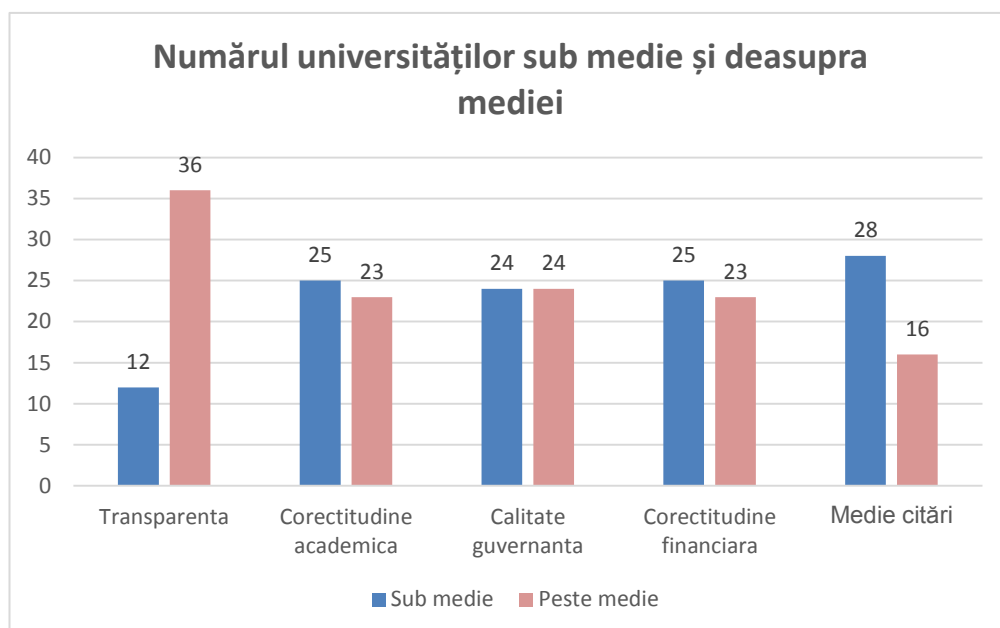

Figura 2: Numărul universităților în raport cu media pe fiecare categorie

2. Corectitudine academică de cinci

Corectitudinea academică s-a dovedit o provocare pentru evaluatori, mai ales dincolo de nivelul formal al existenței unui cod de etică și conformității sale cu legislația în vigoare. Există extrem de puține sesizări la nivel universitar privind corectitudinea examenelor și de regulă plângerile ajung direct la DNA, arătând completa ineficiență a mecanismelor administrative. Majoritatea conducerilor universităților nu a luat măsuri în ceea ce privește activitatea profesorilor universitari care au caucionat lucrările unor condamnați pentru corupție și cinsprezece universități au plagiate semnalate – încă nejudicate de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) – chiar la nivelul conducerii.

În concluzie, media a fost de cinci, cu o repartitie mult mai echilibrată, dar nefavorabilă: 25 de universități deasupra mediei și 23 dedesubt. Cu totul remarcabil este faptul că doar o universitate a primit peste 7 puncte – UPM-Tg. Mureș. La polul opus, ca rele practici, se situează două universități de medicină, cea din București și cea din Craiova, două medicini veterinare, Bucureștiul și Banatul, SNSPA, Universitatea Aurel Vlaicu din Arad și Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza din București.

3. Calitate guvernanta de șase

Calitatea guvernantei, adică felul în care conducerile organizează viața de zi cu zi, de la concursurile pentru cadre didactice la deciziile universitare arată, din nou, o situație echilibrată, cu același număr de universități deasupra sau dedesubtul mediei la o valoare cu un punct în plus: șase.

Un grup compact de patru universități, cele două din Târgu Mureș, plus UBB și UB, se află în fruntea clasamentului. La polul opus, ca rele practici, se află **SNSPA, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, Universitatea de Medicină și Farmacie Victor Babeș din Timișoara, Universitatea Aurel Vlaicu din Arad și Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului Regele Mihai I al României din Timișoara.**

4. Corectitudine financiară de șapte

Media este șapte la corectitudine financiară, cu 23 universități sub medie, din care **Universitatea Valahia din Tîrgoviște, Universitatea Tehnică de Construcții din București, Politehnica București, USAMV Cluj, ca și Universitatea Transilvania sub patru, cu multe universități grupate sub cinci însă.**

Clasamentul corelat al acestor patru categorii de integritate cuprinse în chestionar plasează astfel pe locurile cele mai problematice SNSPA și Universitatea din Reșița sub scorul de patru.

5. Meritocrație de trei

Evaluarea meritocrației prin numărul de citate academice per capita are mai multe rațiuni. În primul rând, pe motive de integritate, citatul academic este principala formă de recunoaștere a meritelor în lumea academică. Plagiatorii nu citează. Un îndrumător de doctorat nu e la începutul carierei, și, dacă nu e un impostor, va avea un număr de citate corespunzător cu disciplina sa. Din acest motiv am construit și benchmark-ul numărului de citate pe ramură de știință, pentru ca oricine să poată raporta un îndrumător la performanța națională sau internațională din domeniu.

În al doilea rând, citatul academic este cea mai democratică formă de a evalua performanța. Orice lucrare relevantă va fi citată, iar Google Academic include lucrări în multe limbi și chiar și autocitate dacă apar în unele publicații. Indicii de impact Harzing (cel mai inclusiv) sau ISI (cel mai sever) iau în considerare și impactul publicațiilor care citează, dar având în vedere slaba calitate a universităților noastre ar fi produs sute de

îndrumători cu indice sub unu. Am preferat să coborâm ștacheta – situația fiind destul de problematică și în aceste condiții – și să nu folosim un indice cu construcție greu de urmărit, ci criteriul simplu și transparent al citărilor, la fel de generos cu orice domeniu dat fiind că obligativitatea citării se aplică tuturor disciplinelor.

Numărul de citări pe universitate, în medie, a fost de 128, ceea ce este sub o treime din scorul celei mai performante entități, Universitatea Alexandru Ioan Cuza Iași, care se apropie de 400. Prin urmare, am ales ca benchmark cifra de 400. Deși cea mai veche din România, UAIC este o universitate de provincie fără conexiuni politice speciale – nimeni de la UAIC nu a fost vreodată ministru, spre exemplu, spre deosebire de universitățile de sub cinci care dau mai pe toți miniștrii și secretarii de stat, deci performanța sa este un reper național plauzibil. Am rotunjit doar totalul la 400 și am calculat cât din acest ideal satisfac celelate școli doctorale din România. **Două treimi sunt sub cinci, chiar cu acest reper național** (nu am comparat pe nimeni cu Harvard sau Oxford), iar media este la 3,2- rotunjit, 3.

Scorul de integritate parțial obținut prin agregarea primelor patru categorii a fost corelat cu **scorul de meritocrație (Figura 3)** obținut prin calcularea numărului de citări academice per capita, care produce doar două universități peste nouă, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, cu cea mai bună performanță și deci cele mai de calitate școli doctorale și cea din Cluj. Astfel a rezultat scorul final, cu previzibilele universități din Reșița și Arad, cele două veterinare din Banat și Clu, dar și Petrol-Gaze, ANI și Universitatea de Apărare la coada clasamentului. Universitatea din Reșița este recordul negativ absolut și necesită intervenție imediată, comportamentele necuvenite și ilegale fiind perpetuate probabil în permanență acolo, cu riscuri mari pentru studenți și cadre didactice.

Corespondența dintre **scorurile de integritate** și **performanță** este destul de bună, având în vedere ponderea mare acordată existenței regulilor formale din chestionarul de integritate, care poate reduce diferența dintre universitățile corupte și cele mai puțin corupte, dacă o universitate coruptă se acoperă de regulamente și hârtii. Acest motiv justifică adăugarea **scorului de meritocrație (media citărilor)** sub forma unui corectiv – o universitate impoastore nu are cum să aibă multe citate, care nu pot fi controlate, nici chiar cu multe autocitate.

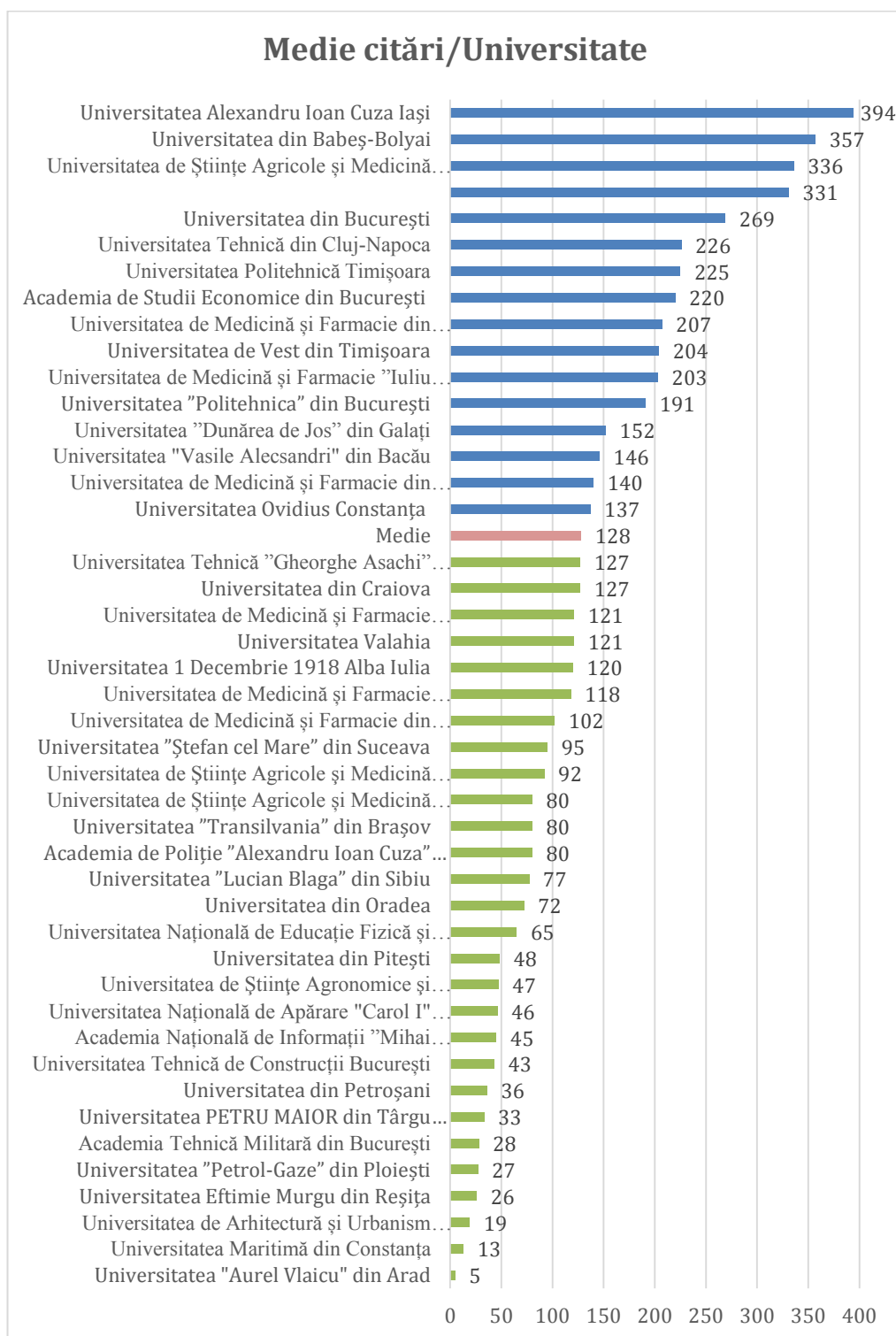
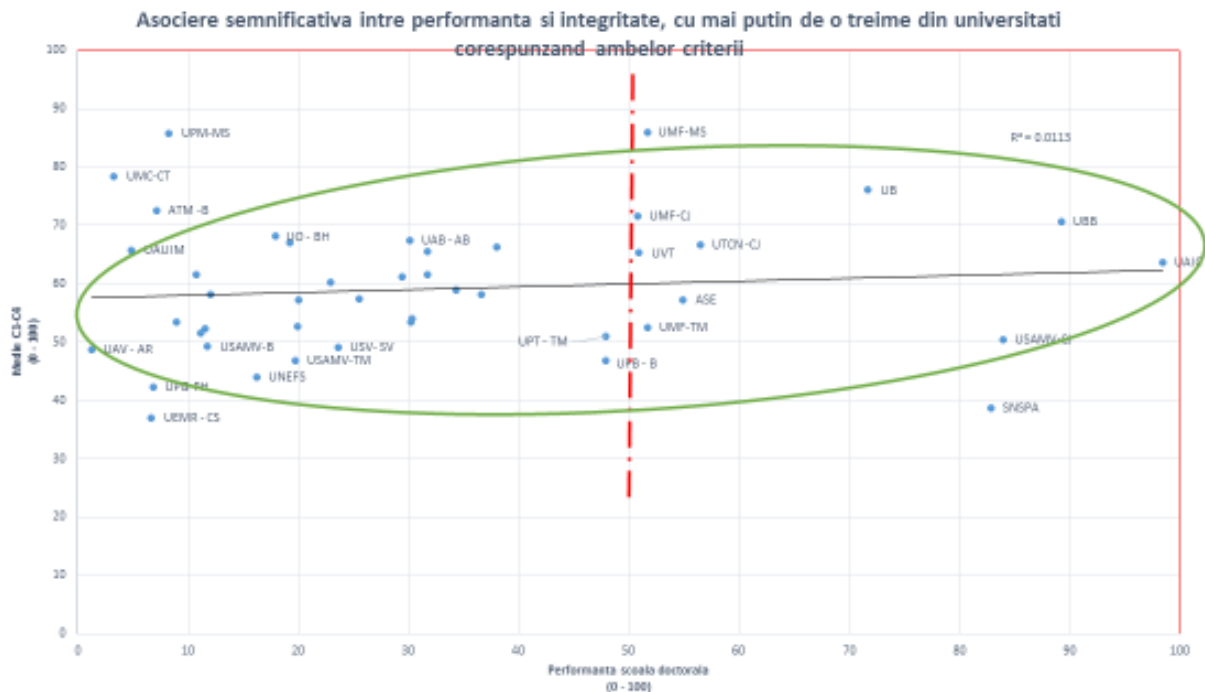

Figura 3: Media citărilor per universitate

Acest scor este integral obiectiv și desăvârșește astfel scorul de integritate academică. **Figura 4** ilustrează universitățile care corespund regulilor, dar și pe cele care par să se abată, SNSPA cu un scor mai bun de citări decât ar promite cel de integritate, și universitatea din Târgu Mureș cu o performanță academică foarte slabă având în vedere integritatea foarte bună. Explicațiile pentru cazurile divergente

variază de la universitate la universitate și trebuie căutate în rapoartele individuale din următoarea secțiune a acestui raport.

Figura 4. Corespondența meritocrație – integritate

Scorul final: nici o universitate peste opt (Figura 5 și Figura 6)

În urma aplicării formulei se ajunge în sfârșit la un scor final. E de remarcat imediat faptul că nu există nicio universitate peste nota opt. Ca atare construim categoria de **patru stele** din universitățile dintre șapte și opt, care sunt șase la număr. La fel, categoria de **zero stele** este construită din universitățile sub nota 4. Între acestea, folosim distribuția absolut echilibrată a scorului pentru a acorda restul de o stea, două și trei.

Universitățile fără nici o stea sunt problematice pentru integritatea academică și administrativă. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice (MENCS) și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) ar trebui să reflecteze la desființarea sau reforma lor radicală.

Universitățile cu **o singură stea** nu ar trebui să aibă școli doctorale. Acestea ar trebui să li se acorde o perioadă de grație în care să își rezolve problemele sub tutela unei alte instituții.

Universitățile de **două stele** ar trebui să își construiască singure – au destulă capacitate – programe de creștere a integrității și calității. Studenții, syndicatele, comunitățile în care funcționează trebuie să ceară și să sprijine acest proces.

Universitățile de **trei stele** au potențial, deși DNA ne-a surprins în ultimele zile cu o vizită la una dintre ele sub acuzația de vânzare de diplome. Ele trebuie să își elimine punctele slabe și să emuleze strategiile universităților mai bine plasate.

Universitățile de **patru stele** sunt cele mai bune în contextul românesc, dar nu au cinci stele, deci sunt sub ce ar fi putut realiza chiar cu cel mai favorabil benchmark. Dintre ele, Universitatea din Târgu Mureș este dezavantajată de faptul că se află în concurență cu universități de cercetare, când de fapt nu este una în adevăratul sens al cuvântului și ar fi poate mai înțelept ca acest lucru să fie explicit. Toate celelalte universități au și probleme de integritate, dar și capacitatea de a progresa. Diplomele acestor universități ar trebui să primească un plus de încredere la capitolul integritate și competență pe piața muncii.

Figura 5: Scorurile finale

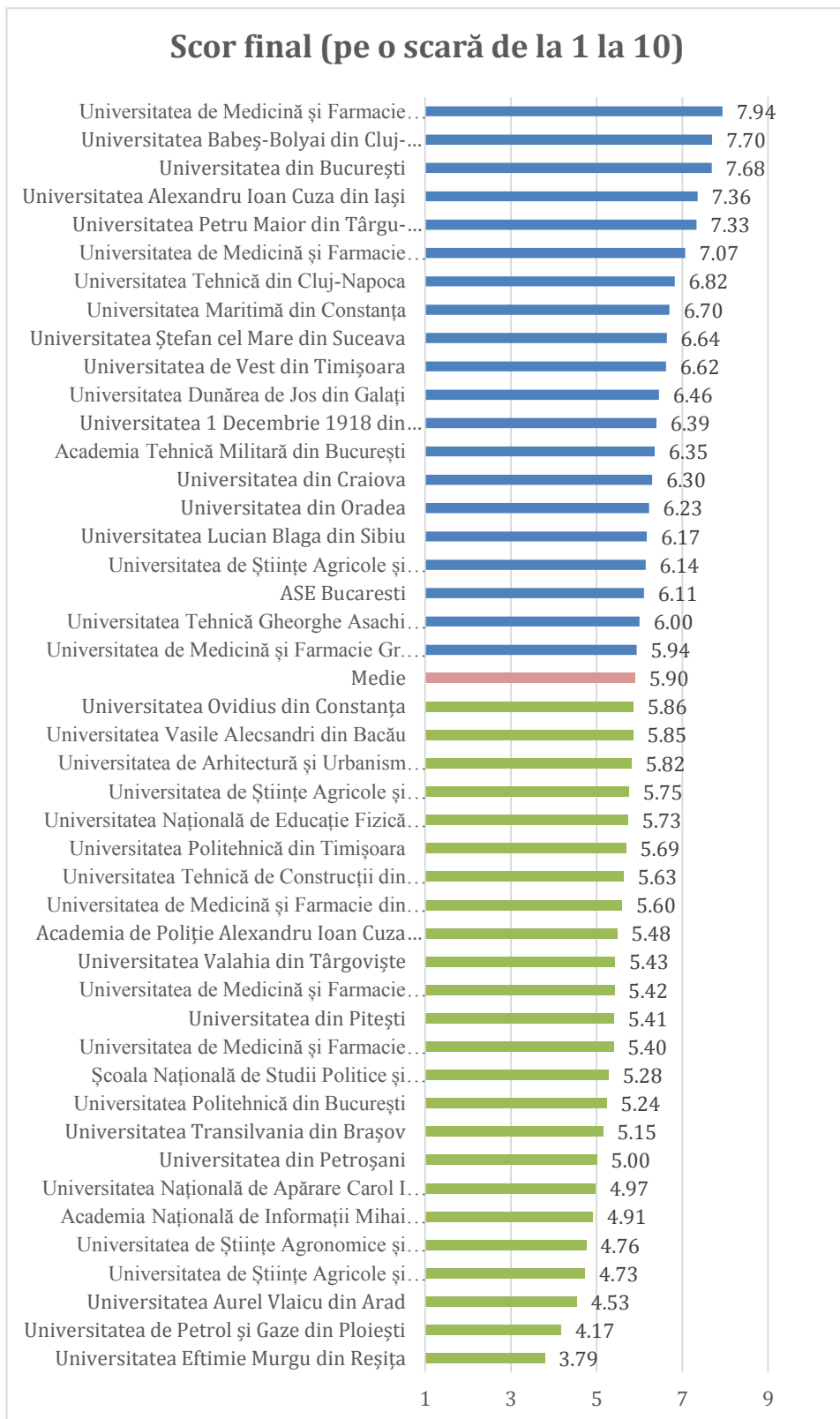

Figura 6: Clasament universități

Universitatea Eftimie Murgu din Reșița				
Universitatea de Petrol și Gaze din Ploiești	*			
Universitatea Aurel Vlaicu din Arad	*			
USAMV Banat	*			
USAMV București	*			
Academia Națională de Informații Mihai Viteazul din București	*			
Universitatea Națională de Apărare Carol I din București	*			
Universitatea din Petroșani	*	*		
Universitatea Transilvania din Brașov	*	*		
Universitatea Politehnică din București	*	*		
Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București	*	*		
Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila din București	*	*		
Universitatea din Pitești	*	*		
Universitatea de Medicină și Farmacie Victor Babeș din Timișoara	*	*		
Universitatea Valahia din Târgoviște	*	*		
Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza din București	*	*		
Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova	*	*		
Universitatea Tehnică de Construcții din București	*	*		
Universitatea Politehnică din Timișoara	*	*		
Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București	*	*		
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Iași	*	*		
Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu din București	*	*		
Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău	*	*		
Universitatea Ovidius din Constanța	*	*		
Universitatea de Medicină și Farmacie Gr. T. Popa din Iași	*	*		
Universitatea Tehnică Gheorghe Asachi din Iași	*	*	*	
ASE București	*	*	*	
USAMV Cluj-Napoca	*	*	*	
Universitatea Lucian Blaga din Sibiu	*	*	*	
Universitatea din Oradea	*	*	*	
Universitatea din Craiova	*	*	*	
Academia Tehnică Militară din București	*	*	*	
Universitatea 1 Decembrie 1918 din Alba Iulia	*	*	*	
Universitatea Dunărea de Jos din Galați	*	*	*	
Universitatea de Vest din Timișoara	*	*	*	
Universitatea Ștefan cel Mare din Suceava	*	*	*	
Universitatea Maritimă din Constanța	*	*	*	
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	*	*	*	
Universitatea de Medicină și Farmacie Iuliu Hașeganu din Cluj-Napoca	*	*	*	*
Universitatea Petru Maior din Târgu-Mureș	*	*	*	*
Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași	*	*	*	*
Universitatea din București	*	*	*	*
Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca	*	*	*	*
Universitatea de Medicină și Farmacie Târgu-Mureș	*	*	*	*

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Acest raport a scos la lumină faptul că media integrității academice în comunitatea universitară este de șase puncte (5.9, pe o scară de 1 la 10), cu puține universități peste medie. Performanță academică rezonabilă există numai la o treime dintre universități. Un număr enorm de școli doctorale, în teologie, științe de informații și securitate, drept, științe umane și sociale, management și comunicare ar trebui desființate, dat fiind că respectivii conducători de doctorat nu au în nici un fel demonstrabil vreo calitate de cercetători, alta decât diploma. Vânzarea de diplome sau facilitarea obținerii lor este o problemă cvasigenerală în sistem, atât la propriu, cât și la figurat (criterii laxe). Chiar universitățile clasate la patru stele au rectori acuzați de plagiat sau alte forme de impostură academică a căror clarificare nu ne este integral clară.

În România nu există universități impecabile. Există foarte puține școli doctorale care pot pune la dispoziția unui tânăr talentat condiții decente pentru urmarea unui doctorat. Evoluția constatată de la precedentă evaluare a CUC (2010) este mai mult formală. Ea s-a realizat în principal pe baza cerințelor legale care au limitat parțial nepotismul, care au impus coduri de etică și afișarea concursurilor pentru cadre didactice pe website-uri, dar substantial situația nu este mai bună comparativ cu anul 2010. În 2010 universitățile nu coborâseră încă atât de jos încât să pretindă că nu există cadru legal pentru a pedepsi un cadru didactic care garantează calitatea de lucrare științifică unei lucrări academice fraudulos achiziționată, plagiată sau compilată de un deținut de drept comun. În realitate, dacă un cadru didactic validează fraudă academică a unui student, el poate fi și concediat. Aceeași regulă ar trebui să se aplice în cazul unei fraude comise de către un deținut sau om politic.

Faptul că rectorii din România s-au unit pentru a-i apăra pe profesorii care au validat deținuți arată care este obstacolul din cauza căruia situația nu poate evolua. **Ministerul nu are destulă forță pentru a juca rolul principalului care controlează agentul (universitățile sunt autonome).** Tentativa modestă de a impune unele standarde fost oricum oprită de Parlament, cazul judecându-se la Curtea Constituțională, și ar fi de mirare să hotărască vreun tribunal că impostura este neconstituțională. O majoritate de impostori prezenți în Parlament și în conducerile universităților poate fără probleme să apere status quo-ul actual, adică o situație în care impostura este sistematică. Ca atare, problema nu mai poate fi rezolvată prin abordări de tip „principal-agent”, adică alte reguli, controale, etc. Există deja un exces. Plagiatul a ajuns sistematic pentru că o majoritate de conducători de doctorat nu își fac datoria, fie pentru că sunt impostori, fie corupți, fie ambele.

Prezența camerelor video la Bacalaureat sau a verificării antiplagiat a tuturor lucrărilor – care este tendința actuală – trebuie privită drept ceea ce ar trebui să fie de fapt: o măsură temporară care nu poate rezolva nimic pe fond. **Nu sancționarea abaterii**

disciplinare, care e masivă, ci construcția unei comunități capabile să aibă standarde decente care să fie respectate trebuie să fie scopul reformei. Dar pentru asta, impostorii trebuie eliminați. Nu există altă cale. **Pe o logică similară, universitatea coruptă nu poate și nu trebuie să aibă dreptul la autonomie.** Nu am reușit să identificăm cazuri de corupție rezolvate pe cale administrativă în acest raport, dovadă că nu există mecanisme interne funcționale. De regulă, reclamațiile merg la DNA, deoarece procurorii au credibilitate, rectorii nu au.

Cine este însă agentul plauzibil al schimbării? Cine citește standardele minimale propuse de CNATDCU¹³ vede că avem o minoritate de specializări – matematica, fizica, chimia, etc – care reușesc să se alinieze la standarde internaționale. În rest, se fac eforturi hilare pentru crearea de standarde locale și care variază în funcție de echilibrul de putere între și în interiorul disciplinelor. Unele standarde vor crea corupție mai multă de exemplu, cei de la științe sociale plănuiesc să dea 1.5 puncte la publicații în limbi internaționale publicate în referate în România, față de doar 2 la referatele externe, deși în România nu au cum să fie referate internaționale, cum pretinde textul, doar de internaționalii selectați de autori. **România a eșuat în a construi sistemul de referate în orb care stă la baza performanței academice și nici nu își mai propune, judecând după documentul citat. Își propune în schimb un clientelism extins prin achiziționarea de transfer de credibilitate extern prin advisory boards, doctorate *honoris causa* și prezențe nominale de profesori străini în comisii unde tezele nu se traduc, nici măcar rezumatele. Introducerea acestor criterii laxe va conduce și la mai multă fraudă și nu va rezolva nimic.**

Propunerile noastre sunt modeste, dar ancorate în realitatea găsită pe teren. Ele sunt menite să rezolve problemele de acțiune colectivă create prin reducerea *free riding*-ului (parazitismului), creșterea monitorizării efectuate de actori direct interesați, creșterea costului reputațional al imposturii:

- 1. Introducerea unui tratament diferențiat între universități, școli doctorale și discipline prin care numai cine ajunge la standarde să aibă dreptul la autonomie,** restul să funcționeze sub tutelă externă pe o perioadă de tranziție până la reorganizare sau desființare. Tutelarii nu pot fi decât reprezentanți ai statului și societății civile- syndicate, organizații profesionale și studentești, în genul comunității CUC, astfel încât să existe o varietate de interese. Statul trebuie reprezentat de minister, academie, diferite corpuri de control (Curtea de Conturi, de exemplu) care să poată lucra cu universitatea până la termenul de reexaminare, urmînd fie progresul și recatalogarea într-o categorie superioară, fie închiderea;

¹³ MENCS, Propuneri de standarde minimale și obligatorii pentru conferirea calității de coordonator de doctorat și a atestatului de abilitare, respectiv obținerea titlurilor universitare, disponibil aici: <https://www.edu.ro/dezbateri-publice/C4%83-propunerile-de-standarde-minimale-necesare-%C8%99i-obligatorii-pentru-ob%C8%9Binerea>

2. **Desființarea ARACIS**, care nu a fost capabil să controleze această degradare a standardelor și nu a sancționat în mod serios nici o universitate publică cu probleme. Înlocuirea sa cu o agenție de evaluare externă angajată pe bază de contract. A devenit o practică destul de frecventă angajarea unei agenții externe și/sau private, independentă și de prestigiu și este mai ușor de găsit una dacă i se încredințează nu doar doctoratul, ci tot procesul de acreditare, și nu e plătită la bucată evaluată, ca azi, ci are și indicatori de standarde academice naționale. UNESCO poate fi partener în acest sens.
3. **Crearea unei Agenții de Integritate pentru Educație (AIPE) care să aibă atât o funcție de controlor, cât și de Ombudsman și să fie independentă atât față de universități, cât și față de minister.** Nu doar integritatea academică este o problemă, ci și cea administrativă și financiară, domeniul educației neavând nici un fel de control administrativ sau posibilitate de prevenire a corupției, astfel încât problemele ajung direct la DNA. Educației îi trebuie un corp de control puternic, care să prevină incompatibilitățile, abuzul de putere, să asigure implementarea legii și menținerea standardelor și să prevină generalizarea comportamentelor neonestе. AIPE poate fi forul tutelar al reformei educației, funcționând prin echipe nepermanente pe fiecare universitate cu probleme la care s-ar adăuga o activitate permanentă de a depista, recepționa și urmări problemele de integritate cu scopul prevenirii corupției și fraudei sau sesizării organelor competente după ce acestea s-au produs;
4. Paralel, guvernul trebuie să propună un **proiect care să rezolve problema stimulentele perverse** care au dus la asemenea distorsiuni masive, anume a scurtcircuitării avansărilor în grad, inclusiv în domeniul securității, datorită titlului doctoral. Privilegiile legate de doctorat precum echivalarea examenului de barou sau avansarea în rang militar trebuiesc înlăturate din lege, deoarece au corupt aplicarea acestora. Examenele în toate profesiile trebuie să fie la fel pentru oricine, fără excepții. Stimulentele perverse sunt mult mai multe și legislația trebuie curățată de ele. Actualele standarde „minimale” scrise de teologi, sociologi și alți membri CNATCDU sunt un exemplu clar în acest sens;
5. **Partidele politice trebuie să se disocieze de promovarea masivă a imposturii** prin intervenții precum cea a Ecaterinei Andronescu în ceea ce privește ordonanța CNATDCU. În general trebuie să mai tăiem din legi, nu să adăugăm altele noi. La ora actuală nu sunt obstacole legale în calea integrității. Dacă și universitățile bogate au probleme cu șpaga nu este din cauza resurselor, ci a culturii universitare;
6. **Universalizarea regulilor din domeniul educației și mai ales a cercetării.** Doctoratul trebuie să respecte aceleași principii și rigori indiferent dacă este în educație fizică, fizică cuantică sau istorie. Conducătorul de doctorat trebuie desemnat printr-un standard universal, complicațiile nu fac altceva decât să conducă la interpretări arbitrare și la mai multă corupție. În loc de un punct la o comisie și treizeci la alta,

cum este acum, de ce nu se poate introduce un standard universal? El ar putea suna așa:

Are dreptul să conducă doctorate orice persoană cu titlul de doctor care funcționează într-o instituție cu profil de educație sau cercetare, publică sau privată, dacă doctoratul său sau minimum trei lucrări pe baza sa au fost publicate într-o revistă ISI sau o editură considerată de Academia Română în categoria A.

Acordarea titlului se face mai departe pe baza legii, dar dreptul de a îndruma trebuie liberalizat, pentru a putea curma feudalismul instituției doctorale la români. Criteriile restrictive introduse prin legea educației au fost bine intenționate, dar nu fac decât să particularizeze mai mult, adică să creeze două categorii diferite de îndrumători. Asta agravează problema, nu o rezolvă.

7. Rezolvarea conflictelor de interese în domeniul educației prin reiterarea de incompatibilități clare, astfel încât nimeni cu funcții de conducere în universități sau alte foruri de acreditare și control să nu poată fi simultan membru în CNATDCU, pentru a evalua persoane și școli doctorale cu deplină independență, rectorii să nu poată fi și simultan membri în parlament, etc.
8. **Încredințarea standardelor și creditărilor unor actori plauzibili, adică a celor mai citați din fiecare disciplină, acum că știm cine sunt.** O asemenea comisie ar cuprinde oamenii cei mai marcanți ai fiecărei specialități, care ar fi deci perfect calificați să exercite activitatea din CNATDCU sau alte organisme fără a fi legați de vreo instituție anume (e chiar mai bine să fie la pensie) și deci autonomi să-și exercite atribuțiile. În acest fel se elimină procesele complicate de nominalizare și auto-propunere și o simplă secretară poate compune un CNATDCU optimal din punct de vedere academic și al integrității folosind Google Scholar.
9. Publicarea online a cât mai multor lucrări de masterat, doctorat sau publicații, cum a făcut SAR în Biblioteca de politici publice¹⁴ – un exemplu că experții noștri academici nu au nimic de ascuns și își pun munca la dispoziția publicului larg
10. **Măsuri punitive atât împotriva autorului plagiatului, cât și a îndrumătorului său dacă nu e cel care a sesizat:**
Pentru autor:
 - a) retragerea imediată a titlului de doctor în științe imediat după ce a fost dovedit plagiatul de către instituția care l-a acordat;
 - b) în cazul în care instituția refuză, Ministerul Educației, să dețină autoritatea de a anula titlul respectiv;

¹⁴ Biblioteca de politici publice a SAR, disponibilă aici - http://sar.org.ro/?post_type=biblioteca&lang=ro

- c) obligarea vinovatului să returneze toate avantajele materiale directe obținute în urma titlului obținut prin plagiat;
- d) anularea tuturor avantajelor, funcțiilor și gradelor didactice obținute prin plagiat;
- e) demiterea autorului plagiator din orice post universitar pentru totdeauna, atât din învățământul public, cât și din cel privat, indiferent dacă este instituție civilă sau militară.

Măsuri punitive împotriva profesorului coordonator al tezei plagiata:

- a) anularea definitivă și irevocabilă a dreptului de a conduce doctorate în orice domeniu pentru profesorul coordonator a cel puțin două teze dovedite ca plagiat;
- b) obligarea coordonatorului de doctorat să returneze orice avantaje materiale dobândite de pe urma coordonării tezei de doctorat dovedite ca plagiat.

Măsuri privind instituția de învățământ superior

- a) desființarea Școlii doctorale care a gestionat pregătirea și susținerea a cel puțin trei doctorate dovedite ca plagiat.
- b) interdicția înființării unei alte școli doctorale într-un domeniu similar de către instituția de învățământ superior respectivă pentru cel puțin 5 ani.
- c) obligativitatea instituțiilor de învățământ superior de a publica lista actualizată a conducătorilor de doctorat în fiecare școală doctorală, cu CV-ul aferent, inclusiv lista publicațiilor științifice;
- a) obligativitatea instituțiilor de învățământ superior de a publica lista actualizată a studenților doctoranzi, pe școală doctorală și conducător de doctorat, cu indicarea subiectului tezei în pregătire;
- b) obligativitatea instituțiilor de învățământ superior de a publica lista tuturor persoanelor care au obținut doctorate începând cu anul 2000, cu indicarea coordonatorului, a titlului tezei, a anului susținerii și a bibliotecii unde poate fi consultată.

10. Acțiuni de prevenție și educare

- a) introducerea unui curs obligatoriu în toate universitățile pentru studenții anului I (ciclul licență), în toate domeniile de studiu, care să dezvolte competențe privind: modul de redactare a lucrărilor științifice și citare, metode de cercetare, etică în cercetare, integritate universitară;
- b) introducerea cursurilor de etică profesională în cadrul modulelor pentru formarea inițială a personalului didactic.

Instrumentele realizate în cadrul acestui proiect vor fi utilizate pe viitor de către studenții membri în organizațiile studențești. Astfel, periodic, organizațiile studențești și-au asumat evaluarea integrității universităților din România în baza Metodologiei realizată în cadrul CUC3. Douăzeci de lideri ai organizațiilor studențești au participat la sesiunile de formare organizate de Coaliția pentru Univesrități Curate. Aceștia dețin cunoștințele și competențele necesare evaluării integrității universităților, astfel încât le pot transmite prin alte sesiuni de formare studenților din centrele universitare din care provin.

De asemenea, organizațiile studențești vor întreprinde demersuri pentru ca a influența deciziile la nivelul universităților în care activează, astfel încât conducerile să adopte măsuri care să diminueze problemele de integritate semnalate în cadrul proiectului CUC3.

La nivel național, SAR împreună cu ANOSR și alte organizații din coaliție, vor acționa împreună pentru ca măsurile propuse în secțiunea de recomandări a prezentului raport să se regăsească în politicile publice din domeniul învățământului superior.

Evident, folosirea cadrelor formate în această evaluare în prezentele sau viitoarele organisme competente ar fi un progres față de situația actuală.

Acest raport nu reflectă în mod necesar poziția guvernului elvețian. Responsabilitatea pentru conținutul său este asumată de Societatea Academică din România.

© Societatea Academică din România